

POSTANOWIENIE

Dnia 31 marca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Demendecki

w sprawie z odwołania A. G.

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa nr (...)/2020 z dnia 9 września 2020 r. w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w [...], ogłoszonym w Monitorze Polskim z 2018 r., poz. 408

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 31 marca 2021 r.,

umarza postępowanie.

UZASADNIENIE

Krajowa Rada Sądownictwa (dalej: KRS, Rada) działając na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy z 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz.U. 2019, poz. 84 ze zm.; dalej: u.KRS), uchwałą nr (...)/2020 z 9 września 2020 r. w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w [...]. postanowiła:

1. przedstawić Prezydentowi RP wniosek o powołanie E. C. do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w [...];
2. nie przedstawić Prezydentowi RP wniosku o powołanie A. G., J. K., J. M., S. P. i M. Ś. do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w [...].

Obwieszczenie o wolnym stanowisku zostało ogłoszone w Monitorze Polskim z 2018 r., poz. 408.

Odwołaniem z 4 listopada 2020 r. A. G., zaskarżyła uchwałę w punkcie 1 w całości oraz w punkcie 2 w części dotyczącej nieprzedstawienia Prezydentowi RP wniosku o powołanie A. G. na stanowisku sędziego w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w [...]., wnosząc o rozpoznanie odwołania na posiedzeniu niejawnym.

Skarżąca zarzuciła uchwale naruszenie:

I. przepisów postępowania mających istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia (art. 398³ § 1 pkt 2 w zw. z art. 44 ust. 3 u.KRS) tj.:

1) art. 33 ust. 1, art. 35 ust. 2 pkt 1, art. 42 ust. 1 u.KRS,

- przez dowolną ocenę dowodów i przekroczenie granic swobodnej oceny kandydatur, zaniechanie rozpatrzenia sprawy w sposób wszechstronny, pominięcie istotnej części kompetencji posiadanych przez Odwołującą się, przypisanie E. C. kompetencji, którymi się nie wykazała, jak również pominięcie stanowiska Zespołu Członków KRS, który to Zespół przedstawił racjonalne argumenty za rekomendowaniem Skarżącej na wskazane stanowisko. Zdaniem Skarżącej powyższe błędy w ocenie dowodów i pominięcie istotnej części materiału dowodowego doprowadziły do podjęcia uchwały w oparciu o wadliwie zrekonstruowaną podstawę faktyczną;

- przez brak odniesienia się do opinii i argumentacji Zespołu KRS, który to Zespół rekomendował przedstawienie wniosku o powołanie do pełnienia urzędu Odwołującą się jako osoby w najwyższym stopniu spełniającej wymagania stawiane kandydatom na urząd sędziego wojewódzkiego sądu administracyjnego (Odwołująca się zajęła pierwsze miejsce na liście rankingowej) oraz wskazał na posiedzeniu Rady 9 września 2020 r. okoliczności przemawiające za udzieleniem takiej rekomendacji, jak i wskazał okoliczności, które nie przemawiały za jej udzieleniem E. C.;

2) art. 42 ust. 1 w zw. z art. 33 ust. 1, art. 35 ust. 2 pkt 1 u.KRS, przez sporządzenie uzasadnienia uchwały w sposób uniemożliwiający poznanie

rzeczywistych motywów jej podjęcia, którymi kierowała się Rada uznając, że kandydatura Odwołującej się jest mniej wartościowa od kandydatury E. C.;

II. prawa materialnego (art. 398³ § 1 pkt 1 k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 u.KRS), tj.: art. 2, art. 32 ust. 1 i 2 oraz art. 60 Konstytucji RP w zw. z art. 33 ust. 1, art. 35 ust. 2 u.KRS, art. 6 § 1 pkt 6 ustawy z 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych (t.j. Dz.U. 2021, poz. 137) przez błędną wykładnię tych przepisów prowadzącą do ich niewłaściwego zastosowania, sprowadzającego się do zaniechania oceny kandydatów na podstawie przejrzystych kryteriów awansu, które odpowiadałyby zasadom równego dostępu do służby publicznej, zasadom równego traktowania oraz zasadom demokratycznego państwa urzeczywistniającego zasady sprawiedliwości społecznej, w wyniku czego Prezydentowi RP nie przedstawiono wniosku o powołanie Odwołującej się do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w [...], a przedstawiono jako kandydatkę na ten urząd E. C..

A. G. wniosła o uchylenie zaskarżonej uchwały w punkcie 1 w całości oraz w punkcie 2 w zakresie nieprzedstawienia Prezydentowi RP wniosku o jej powołanie do pełnienia urzędu sędziego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w [...]. i przekazanie w tym zakresie sprawy Krajowej Radzie Sądownictwa do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na odwołanie, KRS, pismem z 9 grudnia 2020 r., wniosła o oddalenie odwołania w całości, jako pozbawionego uzasadnionych podstaw.

Pismem z 19 stycznia 2021 r. Skarżąca cofnęła odwołanie od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa nr (...)/2020 z 9 września 2020 r. w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w [...].

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Możliwość wniesienia przez uczestnika postępowania odwołania do Sądu Najwyższego od uchwały KRS przewiduje art. 44 ust. 1 u.KRS. Zgodnie z art. 44 ust. 3 u.KRS, postępowanie przed Sądem Najwyższym w sprawie z takiego

odwołania powinno się toczyć według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego o skardze kasacyjnej (z wyłączeniem art. 87¹ k.p.c. przewidującego tzw. przymus adwokacko-radcowski). Utrwalony jest pogląd, że wymienione przepisy należy w tym przypadku stosować odpowiednio (zob. np. wyrok Sądu Najwyższego z 27 września 2019 r., I NO 78/19).

Wobec cofnięcia przez Skarżącą odwołania, postępowanie w niniejszej sprawie jako niedopuszczalne podlega umorzeniu.

Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 391 § 2 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 u.KRS.